

Wegwijzer April 2015

Bericht van Martien & Nita

Geliefden in de Heere Jezus Christus,

... er gedurende vele dagen geen zon en geen sterren verschenen.... Hand. 27:20.

Renske

Vóór al het andere, eerst een blijde aankondiging. Vanaf 15 februari zijn wij bevorderd tot overgrootouders. David en Marieke werden verblijd met de geboorte van hun dochter Renske. Dus, omdat ze in Friesland wonen zijn wij nu Oer Pake en Oer Beppe.

Eerste reis

De eerste weken van maart begonnen we zachtjesaan de Iveco in orde te maken voor onze eerste reis van dit jaar. Op 14 maart reden we weg van ons huis in Veldhoven. We reden naar het zuiden zoals we elk jaar in het voorjaar doen. We hadden die zondag in de samenkomst in Parijs willen zijn maar dat haalden we niet. We kwamen niet verder dan Gent waar we die zondag naar de Vergadering gingen. Daar ontmoetten we onder andere bekenden uit Nederland en Belgische familie van Roel. Met de familie gingen we mee naar huis. In Ninove bezochten we die middag ook nog een tante van Roel. We overnachtten in Doornik waar Nita de volgende morgen Cacho uitliet. Ze had keurig een zakje bij zich om eventuele 'rommel' op te ruimen, maar dat was niet genoeg:

Nadat Cacho haar abluties had verricht en Nita het netjes had opgeruimd werd ze door de politie aangehouden en omdat ze geen zakje kon tonen kreeg ze een bekeuring:

15 Euro.

In twee grote stappen reden we van Doornik door het koude noord- en midden van Frankrijk

(over de altijd weer indrukwekkende hoge brug bij Millou) en begonnen onze bezoeken aan de chauffeurs op de parkeerplaatsen in het zuiden van Frankrijk. De eerste nacht in Spanje sliepen we op een kleine parkeerplaats aan de rivier de Ebro bij St. Jaume waar we vaker staan. en de volgende dagen reden we van parkeerplaats tot parkeerplaats weer verder naar het zuiden tot aan Benicarló.

Sta stil... Zit stil.... Wees stil....

Op de ochtend van de twintigste werden we 's morgens bij het Bijbellezen bepaald bij drie teksten over 'stil zijn'. (Ex. 14:13; Ruth 3:18; Ps 46:10) Deze teksten zouden de komende dagen van toepassing blijken te zijn op onze reis door Spanje, want die morgen reden we van Benicarló richting Valencia. Het werd plotseling heel erg donker en koud en het begon

onvoorstelbaar hard te regenen. We besloten om maar niet verder te gaan en een camperplaats op te zoeken in de buurt van Peñiscola. Wat we toen niet wisten was dat we daar een week zouden moeten blijven staan omdat het weer vreselijk slecht werd in vrijwel het hele land m.u.v. het noordwesten, maar om daar te komen moesten we ook drie dagen door slecht weer rijden en we besloten om maar af te wachten; zo lang kon het toch niet duren... Maar de Iveco stond vijf dagen stil en wij zaten de meeste tijd stil en wachten rustig af tot het weer ging veranderen. De regels die boven de brief staan waren hier van toepassing! We zagen bijna een week geen zon, maan of sterren. Tussen de buien door fietsten we een paar keer naar een camping in Peñiscola waar een broeder en zuster uit de vergadering in Nuenen stonden. Dat was heel gezellig maar wel kwamen we dan weer nat tot op de huid weer terug bij de Iveco. Op woensdag de 25^e was het nog steeds erg koud 4-8 graden, maar toen zagen we voor het eerst even een heel dun, smal, waterig zonnetje.

Weer verder

Op donderdag de 26^e reden we weer verder, nog een beetje naar het zuiden maar omdat we een week hadden verloren zouden we niet zo ver gaan als we hadden gepland. Al met al hebben we toch nog aardig wat kunnen zaaien: Nieuw Testamenten (Pools, Nederlands, Duits, Roemeens) CD's en natuurlijk de traktaten waarvan we er enkele honderden verspreidden in vijftien talen.

Op onze terugweg zakte de temperatuur weer met de kilometer.... We hebben bij de

Frans-Spaanse grens nog kunnen zaaien maar eenmaal de grens over in Frankrijk was het afgelopen. Dus reden we in drie 'grote stappen' weer terug naar huis.

Opmerkelijk

Voorals in Spanje en Italië zie je veel vrachtwagens met een religieuze afbeelding variërend van een 'heilige', tot een bekende overleden pastoor. 'Maria' wordt het meest afgebeeld. Die schilderijtjes worden gezien als

een soort 'bescherming tegen ongelukken'.

Hier zien we op deze Volvo twee enorme tegenstellingen: 'Het beest' met een schilderwerkje dat de gekruisigde Christus voorstelt...

Wat onszelf betreft:

Het gaat goed met ons afgezien van sommige ongemakkelijkheden die bij het ouder worden horen. Vorig jaar hielpen de pillen niet meer tegen hartritmestoornissen die ik al jarenlang heb, en zou ik andere moeten krijgen. Ik had gelezen dat wijn en cafeïne mede oorzaak kunnen zijn van onregelmatige hartslag. Na overleg met de dokter laat ik cafeïne en rode wijn staan. Ik heb nu al vier maanden veel en veel minder last en veel meer energie zonder medicatie. Dank de Heere. Tegen de apneu heb ik een apparaat bij mijn bed en daardoor slaap ik dieper waardoor ik elke morgen beter uitgerust wakker wordt. Bij het wandelen en fietsen kan ik Nita weer met gemak bijhouden. Dus al met al gaat het heel goed.

Volgende reis De bedoeling is dat we nu ongeveer drie weken thuis zullen zijn en dan willen we in de laatste week van april weer op weg gaan. Dan gaan we, zo de Heere wil, naar de Balkanlanden. Waarschijnlijk door Duitsland en het westen van Oostenrijk.

Hartelijk dank voor uw gebeden en hartelijke groeten van

Matien en Nita

Matien en Nita

Zand erover....oja?!

(bij Matth. 18, 21-35)

Wel eens meegemaakt?

Er is een probleem: mensen hebben ruzie of onenigheid. Maar ze praten het niet uit. Ze willen er geen last meer van hebben. "Zand erover", zeggen ze dan.

Hoe werkt dat, zand erover?

In Katwijk hebben we heel wat zand zien komen afgelopen jaren. Lees maar mee.

Wie van ons zou weleens op een zandwagen willen rijden?

Ik weet het niet, maar wie dat echt wil, die kon de afgelopen jaren in Katwijk zijn hart ophalen. Miljoenen kuubs zand zijn de in die tijd opgespoten, en vervolgens op hun plaats gebracht: eerst werd het duin flink verhoogd en verbreed, vanwege de veiligheid en daarna werd er aan de binnenkant van het nieuwe duin een brede en diepe sleuf gegraven om een parkeerkelder te bouwen, die plaats moet bieden aan meer dan 600 personenauto's. Vervolgens werd die garage gebouwd van beton en tenslotte is het geheel helemaal afgedekt met een laag zand, die glooiend is, zodat er een mooi duinlandschap is ontstaan.

Naast de zandrijders, was er nog veel meer transport te zien: de betonmixers voor de vloer, de wagens van de betonfabrieken voor de voor gegoten elementen en dakplaten, auto's overal vandaan voor bouw materiaal en afwerking. Prachtig hoe dat allemaal op een tijdelijke weg op elkaar inwerkt.

En tenslotte dus: zand erover. Niets meer van te zien alsof er niets gebeurd is...

Het bijzondere aan zo'n garage is natuurlijk, dat er onder dat zand van alles gebeurt: er zullen auto's rijden, ze zullen geparkeerd worden er lopen mensen, er wordt onderhoud gepleegd, schoongemaakt enzovoorts. Dat mag logisch

lijken, ondanks het feit, dat er zand over gegaan is.

Ik kom nog even terug op die ruzies enzo. Daar hoort vergeven bij, want zo heeft de Here Jezus ons dat geleerd. Sterker nog: zo heeft Hij ons leren bidden "Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren."

Voor velen is het onderling vergeven van schuld een groot probleem. Misschien herken je dat zelf ook wel. Het valt ook niet mee om met vergeving om te gaan als iemand jou zoveel heeft aangedaan, dat je daar een zware last mee heeft te dragen. Omdat het probleem zo ingewikkeld ligt komt het er vaak van om het allemaal maar te verzwijgen en eigenlijk weg te stoppen ergens geheel achter in het bewustzijn. We zeggen voor de vorm, dat het allemaal wel goed zit, of we zeggen helemaal niets meer. Ofwel, we zeggen of denken: Zand erover, we leven verder. Net of er niets gebeurd is, net als bij die parkeergarage. Maar dan hou je jezelf natuurlijk voor de gek.

In veel gevallen wordt er niets (meer) uitgesproken, waar het op vast zit en doen we of er niets aan de hand is. Komen we elkaar tegen thuis of onderweg, dan doe je net of dat je maar even de andere kant op kijkt. Zand erover. Maar het blijft wel knagen.

We kijken nog even naar vergeving en 'zand erover'. Dat is geen echte vergeving. Zo gaat de Here niet met ons te werk. Hij heeft onze schuld werkelijk gedragen en zich er niet vanaf gemaakt met zo'n oppervlakkige opmerking. Vergeving en verzoening kunnen heel moeilijk zijn, Misschien zelfs onmogelijk, maar onder het zand woekert van alles voort, net zo goed als er veel gebeurt onder het zand van de garage. Wie dat niet erkent zal vroeg of laat bedrogen uitkomen. De Here biedt ons zijn vergeving aan opdat wij die vergeving doorgeven aan onze schuldenaren. Wat zal er gebeuren als we niets met de vergeving van de Here doen? Daar moet je niet aan denken.

Wie écht niet vergeven kan, die mag vluchten tot de Here, die alle schuld gedragen heeft, opdat ons onvermogen om te vergeven ons niet zal achtervolgen. Dat is echter een laatste mogelijkheid. De Here leerde ons immers niet voor niets bidden, dat wij elkaar vergeven zouden. Daarom: niet: zand erover, maar de bede: Vergeef ons onze schuld en geef ons de kracht om uw vergeving aan anderen door te geven.

Frans Borsje

ANBI

Zowel het chauffeurs Evangelisatieteam als de NGW zijn door de fiscus aangemerkt als een rechtspersoon van algemeen belang in de zin van de wet op de inkomsten en de vennootschaps-belasting. Giften aan het CEH e.o. NGW zijn hierdoor aftrekbaar van de belasting.

Voor betaling van rekeningen, giften voor het evangelisatiewerk, en voor de Wegwijzer:
IBAN NL32 INGB 000 3881869
t.n.v. Chauffeurs Evangelisatieteam Holland
Levensonderhoud en vervoerskosten Martien en Nita
Stam: IBAN NL76 INGB 0000815198
t.n.v. Penn. NGW
(met vermelding van: Fam. Stam)

Doel :De Stichting heeft als doel beroepschauffeurs in het binnen- en buitenland te bereiken met het goede nieuws van Gods liefde en genade en hen te winnen voor de Heer Jezus. Het is een werk voor en door chauffeurs. Er wordt lectuur verspreid onder de chauffeurs in alle Europese talen. Ook worden twee keer per jaar chauffeursdagen georganiseerd waarbij chauffeurs bij elkaar komen voor bemoediging. Hierbij is een belangrijk onderdeel ontspanning rondom Gods Woord. De Wegwijzer is het informatieblad voor en over het Chauffeurs Evangelisatieteam Holland. Het verschijnt drie à vier keer per jaar. Iedereen die geïnteresseerd is in het werk van het CEH kan een 'abonnement' op dit blad aanvragen. Kosten: 1x per jaar een vrije gift.

EXTRA

Vorig jaar was een jaar met vervelende pech. In Zweden had ik de Iveco geparkeerd op een parkeerplaats bij Stockholm en was ik naar de chauffeurs gelopen. Toen begon de Iveco uit zichzelf te rijden en boorde zich in een BMW X6.

Twee maanden later werd ik in Ede even afgeleid toen ik wegreed uit een parkeerhaven en daardoor sleepte ik een naast mij geparkeerde Honda mee. Dat waren twee stevige schades in één jaar. Onze verzekering wilde afscheid van ons nemen en dat terwijl ik op de polis van 2014 nog 80% no claim had! Maar dat zou betekenen dat ik landelijk zou worden geregistreerd en ik de Iveco alleen WA kon verzekeren tegen een premie die 4x zo hoog was. Dus einde evangelisatiewerk! We hebben overwogen of dit wellicht een aanwijzing van de Heere was dat we 'met pensioen moeten gaan.' We kwamen tot de conclusie dat dit niet het geval was. Onze tussenpersoon was heel behulpzaam om een oplossing te vinden. We dienen wel een deel van de laatste schade aan de verzekeraar terug te betalen. Dan sta ik niet meer in de landelijke database en hebben we weer 60% no claim. Het bedrag dat nodig is: € 4.023,12

NOG EEN EXTRA

Op maandag 21 april moest ik even een boodschap doen. Nita zei: "Ga maar even lekker met de fiets dat is gezond." Een uur later belde ik vanuit het ziekenhuis naar Nita: "Fietsen is minder gezond als jij denkt", ik was namelijk in botsing gekomen met een Ford Focus. Resultaat: gekneusde ribben en een lichte hersenschudding. Het zal een poosje duren voor alles weer in orde is en daarom gaat onze volgende reis even niet door want ik heb heel veel pijn ondanks de pijnstillers.

Een vraag aan u,

Om te kijken of we de kosten voor het drukken van de Wegwijzer met de daar bij behorende verzendkosten lager te krijgen vragen wij ons af of er leden en of geïnteresseerden zijn die de Wegwijzer digitaal wensen te ontvangen. Onze vraag aan u/jou is dan ook wenst u de Wegwijzer digitaal te ontvangen? Stuur dan een mail naar sven@truckplus.org

Bij genoeg belangstelling willen we in overweging nemen om de Wegwijzer ook digitaal te gaan versturen.

Dit heeft o.a. te maken met de aantallen die we zouden kunnen gaan versturen per mail.

Met vriendelijke groet,

Sven Stam